Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036
УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XCII. Ч. 240. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 17-го ГРУДНЯ 1985 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, DECEMBER 17, 1985 No. 240. VOL. XCII.

ТОВАРИСТВО БІБЛІОТЕКАРІВ ДЯКУЄ УНСОЮЗОВІ

Джерзі Сиmі, Н. Дж. — У зв'язку з вісткою, що вкінці Конґресова бібліотека погодилася після довгих років старань змінити клясифікаційні схеми у відношенні до України та цілого Совєтського Союзу, про що повідомив у „Свободі" з 12-го грудня ц.р., д-р Андрій Турчин, до Головного Уряду Українського Народного Союзу, на руки головного предсідника д-ра Івана Флиса надійшов лист від Українського Бібліотечного Товариства Америки.

У листі, підписаному головою проф. Дмитром Штогрином, Управа і всі члени УБТА дякують Головному Урядові, а особливо його голові, за велику допомогу і підтримку у вигляді окремих інтервенцій до компетентних чинників Конґресової бібліотеки у справі ревізії застарілої системи щодо книжок, що відносяться до України.

Проф. Д. Штогрин підкреслює в листі, що старання в цій справі тривали майже 25 років і залучує копії листів в цій справі, які він отимав, як голова УБТА, від Френка Аннунціо, голови Комісії Конґресової бібліотеки, конґресмена з Іллиной, Вілліяма Велша, заступника бібліотекаря Конґресу до Ф. Аннунціо. В цих листах вони повідомляють, про зміни в системі каталогування, які вже тепер розпочались і вилучення України з-під загальної схеми СССР.

Довголітні заходи українців в цій справі завершилися, як інформує проф. Д. Штогрин, після того, як він враз із д-ром А. Турчином відвідали особисто в дні 31-го жовтня ц.р., конґресмена Ф. Аннунціо, що є безпосередньо відповідальний за цілу працю Конґресової бібліотеки.

З Гарварду продовжують висилку матеріялів

Кеймбридж, Масс. (ФКУ). — З канцелярії ФКУ в Гарварді вислано на приблизно 1,200 адрес членів американського Католицького історичного товариства пакети відповідних інформаційних матеріялів.

Враз із тим матеріялом був теж супровідний лист, в якому запрошується і заохочується членів того товариства приглянутись матеріялам, поцікавитись публікаціями, що появлятимуться впродовж кількох майбутніх літ у підготові до відзначування Тисячоліття Християнства в Україні та включитись до українських культурно-релігійних святкувань цього ювілею.

Вже наспівають від адресатів подяки за переслані матеріяли, багато з них висловлюють бажання бути й дальше інформованими про українське тисячоліття.

В Торонто відбувся конґрес колишніх політв'язнів

Торонто. — Тут в днях 22-24-го листопада ц.р. відбувся II Конґрес українських політичних в'язнів німецьких концентраційних таборів і тюрем. Перший такий конґрес відбувся в 1946 році в Мюнхені.

В конґресі взяло участь 216 в'язнів нацистського режиму, як також понад 60 в'язнів інших окупаційних режимів в Україні, а в спільній вечері враз з гостями — понад 500 учасників. Делеґати прибули з Европи та американського континенту.

Конґрес заслухав доповіді: д-ра Романа Малащука, ред. Романа Ільницького та Святослава Караванського. Над доповідями та зачитаними звітами була проведена обширна дискусія та запропоновані під розгляд резолюції.

Конґрес схвалив статут Світової Ліґи Українських Політичних В'язнів, яка в майбутньому обійматиме всіх колишніх в'язнів окупаційних режимів в Україні, які боролися за самостійну і соборну Україну. До Головної управи СЛУПВ ввійшли: д-р Р. Малащук, д-р Микола Климишин, мгр Омелян Коваль, о. митрат Семен Їжик, ред. Петро Бащук, Ольга Ласка й д-р Михайло Марунчак, який очолив Головну управу. До Контрольної комісії ввійшли: Василь Пасічняк, голова, інж. Василь Безхлібник, ред. Р. Ільницький, інж. Б. Качор і Теодор Хімко.

Крім організаційних справ, розглянено політичну ситуацію в Україні під сучасну пору та під час німецької окупації в часі Другої світової війни. Конґрес присвятив також свою увагу постійним злісним й облудним совєтським атакам на національні елементи українських поселень та на інші східні народи, зокрема на передових діячів цих спільнот. Конґрес переконаний, що Кремль веде цю постійну атаку тільки тому,

(Закінчення на стор. 4)

Сенатор К. Додд перевіряє можливість видання ювілейних значків

Ню Гейвен, Конн. (М. Борисюк). — Демократичний сенатор Кристофер Додд з Коннектикат, член сенатської Комісії закордонних зв'язків, разом з конґресменкою Барбарою Б. Кенеллі, конґресменами Брусом А. Моррісоном та Джаном Г. Ровландом, демократами із Коннектикат, домагаються, щоб федеральний поштовий уряд видав пам'ятковий поштовий значок в честь українського поета-лавреата Тараса Шевченка, щоб відзначити 125-ліття з дня його смерти. Цю акцію започаткував Володимир М. Стадницький, голова організації Американці в Обороні Людських Прав в Україні (АОЛПУ) Відділу Коннектикат. Про цю спільну акцію повідомив його сен. Додд листом від 25-го вересня ц.р.

Пол Н. Карлін, шеф пошти ЗСА, відповів сенаторові Доддові листом від 2-го жовтня ц.р., в якому підтвердив отримання в цій справі листа, і рівночасно пообіцяв розглянути можливості здійснення цієї пропозиції.

Два тижні пізніше асистент шефа пошти Вілліям Т. Джансон надіслав стандартне пояснення, що проєкт видання пам'яткового значка на честь Т. Шевченка був розглянений раніше на нарадах дорадчої Комісії в справі видання значків, але ще не прийнято позитивного рішення. Коли б ця пропозиція видання ювілейного значка знайшла підтримку авторитетних чинників, тоді поставиться її знову на розгляд Значкової комісії.

В дальшому асистент додав таке: „Я хочу заявити, що Комісія останньо затвердила певні основні вимоги відносно визначення пам'ятkових значків окремо і на конвертах... Як Ви можете запримітили, перший параграф інструкції виразно подає, що у загальному поступованні приймається, що значки окремо й на конвертах в першу чергу мають показувати американські або пов'язані з Америкою події".

У „Філателістичному бюлетені", ч. 101, виданому поштовим урядом 26-го вересня 1985 року подається, що обмеження включають, як параграф ч. 1, ці самі настанови, що вже раніше були подані. З цього виходить, що ані шевченківський значок, ані з нагоди Тисячоліття Хрищення України не появиться, бо це не є американські, ані зв'язані з Америкою події.

Володимир М. Стадницький, голова місцевого Відділу АОЛПУ написав листа до сен. Додда з проханням, щоб він довідався в Асистента генерального начальника пошти, які критерії слід вжити у визначенні, яка подія є американською, чи спорідненою з нею, та чи шевченківський значок і ювілейний значок з нагоди ювілею хрищення України можна пропонувати згідно з затвердженим правильником.

ЕСПАНІЯ ВИГНАЛА ЧОТИРЬОХ КУБИНСЬКИХ ДИПЛОМАТІВ

Мадрид. — В суботу, 14-го грудня, на вимогу уряду Еспанії з країни виїхали чотири кубинські представники, в тому числі віцеконсул Анґельо Альберто Леон Сервантес. Кубинці були вислані з країни на наступний день після того, як вони намагалися викрасти свого співвітчизника Мануеля Антоніо Санчеса Переза, який десять днів тому попросив політичного притулку.

М. Перез був економічним дорадником в уряді Куби. Десять днів тому він летів до Східнього Берліну і коли літак зробив зупинку на летовищі в Мадриді, вирішив залишитися тут і попросив політичного притулку.

Покликуючись на західні розвідувальні джерела, газета „Ню Йорк Таймс" вказує, що 50-річний М. Перез був не лише економістом, але й мав доступ до розвідувальної інформації.

У п'ятницю, 13-го грудня, в год. 10:30 ранку М. Перез вийшов з банку. До нього підбігли чотири мужчини, почали бити і намагалися затягнути в авто, що стояло недалеко. Перез виривався і кричав „Вони вбивають мене!" Невідомі, які напали на Переза, витягнули револьвери і, розмахуючи ними, пояснили, що вони є поліціянтами. „Ми затримали небезпечного злочинця", — сказали вони. Але таке пояснення не задовільнило товпу. Хтось зупинив авто і попросив шофера поставити його так, щоб авто „поліційних", куди вже затягнули Переза, не могло виїхати. Незабаром на місце події прибула поліція, яка виявнила, що „невідомі" — це кубинські дипломати, а їх жертва — кубинський втікач. Дипломатів затримано. Амбасадора Куби в Мадриді Оскара Ґарсія Фернандеза викликали до міністерства закордонних справ Еспанії, йому вручили ноту протесту і пояснили, що чотири кубинські дипломати повинні залишити країну на протязі 24 годин.

В суботу віцеконсул А. Сервантес і троє його колеґ вилетіли з Мадриду в Гавану.

Поширюються контроверсійні інформації про В. Баклі

Вашінгтон. — Вілліям Баклі, 57-річний керівник Центральної Розвідчої Служби (Сі-Ай-Ей) в американській амбасаді в Бейруті, високий урядник амбасади, який був схоплений в полон ливанськими шіїтами 16-го березня 1984 року на вулиці ливанської розтерзаної столиці, правдоподібно згинув від рук терористів.

В офіційному комунікаті Державного департаменту говориться, що „ми надіємося, що В. Баклі живе" і з цієї позиції речники цього Департаменту ведуть дальші розшуки за перехопленими американськими громадянами. Цікаво відмітити, що представник Кентерберійського Архиєпископа Террі Вейт, зустрічаючись два рази із закладниками у другій половині листопада цього року виразно говорив про зустріч тільки з чотирма особами, між якими не було Баклі.

Знову ж синдикований колюмніст Джек Ендерсон каже, що Сі-Ай-Ей признається, що В. Баклі був на службі розвідки і що він загинув у тегранському шпиталі після страшних тортур, що їх переводили працівники іранської державної служби безпеки, спільно з терористами групи Джігад. Стоїть тепер відкрито питання, — кажуть політичні спостерігачі, — хто має рацію і хто ближчий до правди — Державний департамент, що „спекулює" смертю свого дипломата, хай і службовця Сі-Ай-Ей, чи директор розвідчої служби Вілліям Кейсі, який не сумнівається у смерті В. Баклі і тортурах, які він мусів пережити в руках іранських садистів.

Згідно із заявами свідків В. Баклі перебрали під опіку іранські „революціонери" аятолли Хомейні і першим літаком відправили його до Теграну. Тоді, в початкових днях березня 1985 року, почались справжні муки для В. Баклі, — каже у своїй колюмні Дж. Ендерсон. Під час слідства його тортурували до тієї міри, що мусіли час-від-часу перевозити до шпиталю, щоб він відзискав притомність.

Навіть після смерти терористи з Джігад хотіли використати В. Баклі і покпити собі з американців. Вони проголосили вістку про смерть В. Баклі і заявили, що тіло підкинули у відповідному місці в Бейруті.

Після того вони опублікували фотознімку з наряджeного тіла в домовині і намагалися виміняти тіло за 100 палестинських полонених в Ізраїлі.

Якщо всі ці інформації правдиві, то тепер стає ясним, кажуть аналітики, що Державний департамент, не бажаючи загострювати загальної ситуації на Близькому Сході, промовчував факти, замість вдарити по Ірані повною силою зброї і пропаганди. Самою лише реторикою про загрозу тероризму в світі не можна зліквідувати існуючого зла. В. Баклі є наглядним прикладом потурання злу, яке поширюється у світі, — кажуть аналітики.

ДЖ. ШУЛЦ ПЕРЕСТЕРІГАЄ РУМУНІЮ ПЕРЕД ПОРУШЕННЯМ ПРАВ ЛЮДИНИ

Букарешт, Румунія. — Державний секретар З'єднаних Стейтів Америки Джордж Шулц, який після конференції країн Північно-Атлантійського Оборонного Союзу (НАТО) в Брюсселі відвідує тепер три східньоевропейські країни, зустрінувся у Букарешті з президентом Румунії і першим секретарем комуністичної партії Ніколае Чаушеску та іншими тамошніми офіційними особами.

У зв'язку з тим, що Румунія користується в ЗСА упривілейованим статусом в торговельних справах, Дж. Шулц використав цю обставину, щоб пригадати румунським комуністичним лідерам про зобов'язання, які вони взяли на себе перед Об'єднаними Націями і перед Урядом у Вашінгтоні під час надання їй статусу упривілейованої держави, а саме, строго додержуватися пошанування прав людини і злібералізувати свої еміграційні закони, які дозволили б тим особам, що бажають покинути Румунію виїхати на Захід без великих труднощів. Йдеться в першу чергу про еміграцію жидів і невеликої групи дисидентів, які вже віддавна домагаються безуспішно такого права.

На пресовій конференції, яка відбулася в Букарешті після розмови Шулца з Чаушеску, державний секретар ЗСА заявив румунським і закордонним кореспондентам, що під час розмов виникнула добра думка, щоб обидві країни ЗСА і Румунія відбули в цій справі декілька зустрічей і намагалися шляхом переговорів усунути ті справи, які їх ділять, зокрема привернення прав людини в Румунії і дозволу на виїзд зокрема тим особам, які мають за кордоном рідних у програмі злуки родин.

Після трьохгодинної розмови з Чаушеску і румунськими лідерами, Дж. Шулц виїхав до сусідньої Мадярщини на зустріч і розмови з тамошніми керівниками і переговори з комуністичним лідером Яношом Кадаром. Мадярщина також користується статусом упривілейованої держави в торговельних справах в ЗСА.

На закінчення своїх відвідин у Східній Европі, Дж. Шулц відвідає ще Югославію і відбуде там зустріч з членами колеґіяльного уряду і ротаційним президентом. Політичні спостерігачі кажуть, що в Югославії помічається зворот до кращого, якщо йдеться про пошанування прав людини, але противники теперішнього режиму, головно з-посеред інтелектуальних кіл, нарікають на переслідування, обмеження особистої і літературної свободи.

Усім трьом східньоевропейським лідерам Шулц передав особисті листи від президента Роналда Реґена і радив розв'язувати усі існуючі проблеми шляхом переговорів на міністерському рівні.

Очевидно, лідери східньо комуністичних держав заперечували поголоски про брак індивідуальної свободи в їхніх країнах і переслідування осіб з релігійних причин. Чаушеску, наприклад, заявив, що Румунська Православна Церква була рятівником румунського народу під час довгої турецької окупації і що Румунія є „християнською країною".

Напередодні поїздки до згаданих східньоевропейських країн, Шулц відвідав Берлін і коротко промовляв під так званим Берлінським муром, який є символом поділу світу на тоталітарну і демократичну частини. Крім того державний секретар ЗСА заявив, що ЗСА ніколи не визнають поділу світу на сфери впливу і поневолення країн Східньої Европи Совєтським Союзом.

Відвідини Берліну і заяву Шулца критикували совєтські засоби масової інформації, зокрема ТАСС, кажучи, що він використав свій побут для підкреслення поділу і вживав при тому антисовєтську реторику, забувши цілковито про недавні розмови в Женеві.

Філядельфійський комітет також звертався до Президента через вашінґтонський щоденник

Філядельфія. — У слід за пластунками, які односторінковим платним оголошенням в щоденнику „Ню Йорк Таймс" зверталась до президента Роналда Реґена напередодні конференції на вершинах у Женеві, Швайцарії, не забувати про поневолену Україну і її борців.

(Закінчення на стор. 4)

MR. PRESIDENT

YOU ARE THEIR LAST HOPE!

MYKOLA RUDENKO
Poet, founding member & head of Ukrainian Helsinki group sentenced 7 years imprisonment & 5 years exile.

LEV LUKYANENKO
Lawyer, member of Ukrainian Helsinki group sentenced 10 years imprisonment & 5 years exile.

MYKOLA HORBAL
Musician, member of Ukrainian Helsinki group served 5 years imprisonment, resentenced automatically to an additional 8 years imprisonment & 3 years exile.

OKSANA MESHKO
80 years old, founding member of Ukrainian Helsinki group sentenced to 5 years exile.

YURIY SHUKHEVYCH
Member of Ukrainian Helsinki group sentenced 10 years imprisonment & 5 years exile. Blind and in bad health served in labor camps 1948-1968.

YOSYP TERELIA
Sentenced to 7 years hard labor and 5 years exile for his activities aimed towards legalizing the Ukrainian Catholic Church.

We know, Mr. President, your commitment to the cause of human rights. And we implore you, in your negotiations with Mr. Gorbachev to demand the release of these Ukrainian political prisioners. They are just a few of the many who have dedicated their lives to the struggle for human rights.

MOSCOW IS PURSUING A POLICY OF GENOCIDE DIRECTED AT THE UKRAINIAN PEOPLE.

- Moscow is systematically destroying Ukrainian language and culture. Historic Ukrainian churches are being transformed into museums, stores and warehouses.
- "No other republic is oppressed by the government and the KGB the way Ukraine is." Liudmila Alekseeva, Moscow Helsinki group.
- More than 4 million Ukrainian Catholics are being denied the right to practice their religious beliefs openly.
- While Ukrainians account for 20% (50 million) of the total population of the U.S.S.R., the majority of all political prisoners in the Soviet Union are Ukrainian.
- In this year alone, four prominent Ukrainian political prisioners Tykhy, Marchenko, Lytvyn and Stus 'died' from harsh treatment in Soviet concentration camps.

Please help us to help them...
Yes, I want to help you. Enclosed is my contribution of
☐ $10 ☐ $25 ☐ $35 ☐ $50 ☐ Other
Name ______
Address ______
______ Zip ______

**UKRAINIAN HUMAN RIGHTS COMMITTEE
P.O. BOX 7101
PHILADELPHIA, PA.
19117**

Сторінка (поменшена) із зверненням Комітету в Обороні Національних і Людських Прав в Україні.

У СВІТІ

МІНІСТЕРСТВО ЗАКОРДОННИХ справ Тайвану повідомило офіційно про зірвання дипломатичних зв'язків з прокомуністичнми урядом сандіністів в Нікараґуа. Як відомо, сандіністи співпрацюють тепер повною парою з комуністичною Китайською Народною Республікою. Це вже друга південноамериканська держава з якою Тайван зірвав дипломтичні зв'язки з причини залицяння до Пекіну. Першою була Болівія, а третьою буде правдоподібно, Уруґвай, представники якого ведуть тепер переговори з-комуністичними речниками КНР.

ЛОНДОНСЬКА ГАЗЕТА „Сандей Таймс" повідомила, що представники З'єднаних Стейтів Америки і Совєтського Союзу ведуть тепер переговори про спільне поборювання терористичних груп. В листопаді обидві країни вели засекречені переговори в тій справі. Обидві сторони погодилися, що будуть координувати свої дії у випадку виїмкових криз, як, наприклад, захоплення корабля чи літака одної з держав із закладниками. На запитання журналістів речник Державного департаменту не бажав займати до цієї справи становища.

ІРАНСЬКИЙ ПРЕДСТАВНИК до Об'єднаних Націй Саід Раджай-Корассані заявив, що візьме участь в засідання Ради Безпеки ОН, яка розглядатиме війну Ірану з Іраком з передумовою, що Рада Безпеки візьме до уваги ранішу рекомендацію генерального секретаря ОН Гавіє Переза де-Куеяра, який віддавна домагається, щоб Ірак не вживав хемічної зброї в боротьбі з іранськими військами і під час бомблення іранських міст. Від цієї зброї терплять не тільки вояки, але також в більшості цивільне населення.

В АМЕРИЦІ

В НЮ ЙОРКУ НА 62-му році життя померла широко відома фільмова акторка, Енн Бекстер. Вона була внучкою славного американського архітекта Френка Ллойда, Райша, а вперше була одружена з фільмовим актором-українцем Джаном Годяком. Це подружжя закінчилося розводом і відтак Е. Бекстер довші роки жила в Австралії, як дружина багатого „ренчера". Е. Бекстер грала в численних фільмах і виграла нагороду Оскара за ролю у фільмі „Вістря бритви", за повістю Сомерсета Моґена. Вона також відома із своєї ролі у фільмі „Все про Еву".

В ПОРТЛЕНДІ КОНН., учительський збір і провідні особи того містечка стараються передискутувати з учнями середньої школи випадок, що трапився у вівторок, 10-го грудня, коли 13-літній учень поранив пострілами директора школи, його секретарку, а відтак взяв закладником молодшого учня і вкінці застрелив сторожа школи. Ця подія сильно потрясла всіх учнів та їхні родини.

МЕЙОР МІСТА САН Дієго в Каліфорнії зрезиґнував зі свого становища декілька хвилин перед тим, як суддя дав йому кару трирічного ув'язнення, з якої він покищо має перебути один рік в замкненні за те, що брав нелеґальні датки на свою виборчу кампанію. Резиґнація мейора Роджера Гедгока залишає відкритим поле до боротьби за його місце серед ряду кандидатів з обидвох партій.

З ПРИХОДОМ ЗИМИ та змінливої температури в ЗСА вже розпочалася епідемія грипи в трьох різних формах. Грипа типу А поширилася сильно на Алясці і сподіваються що перекинеться також на інші частини СЗА. Тому лікарі остерігають старших людей, щоб взяли застрик, який запобігає захворюванню або його облегшує.

В ЗСА ПРОГОЛОСИЛИ польового кулика, пташку популярну також в Европі, як загроженого в дальшому житті оточуючим світом. Кулик що тут живе на побережжі моря стає щораз більш рідкою пташкою через зріст населення і заселення досі вільних просторів.

ВИЩИЙ СУД СТЕЙТУ Мишиґен вирішив, що університет мав право звільнити студента медицини, який погано вчився та не здав іспитів. Студент заскаржив університет за порушення його прав, які є застережені в 14-ій поправці до Конституції.

ЄЛЄНА БОННЕР мала можливість в четвер, 12-го грудня ц.р., відбути телефонічну розмову із своїм мужем, який проживає на засланні в Горькому, Андреєм Сахаровим. Однак, коли вона у розмові, що її вела з дому своїх дітей біля Бостону, старалася сказати А. Сахарову, що його фільмують захованими апаратами, розмову почали заглушувати такими сильними електонічними звуками, що майже нічого не можна було зрозуміти. Є. Боннер має перейти серцеву операцію в цьому тижні в одній з лікарень Бостону.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00 UNA members: $7.50 — 6 months; $15.00 — 1 year. Change of address - $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"
Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Активна допомога рухам спротиву

Цікаво, що той сам Джордж Шулц, який відіграв негарну ролю в історії з українським моряком Мирославом Медведем, вирішивши остаточно спробу його втечі в користь большевиків, водночас є більшим і рішучішим противником комуністичної експансії у світі, як недавній секретар оборони Каспер Вайнберґер, який для кремлівських володарів став був наче червоною плахтою. Шулц віддавна був за ведення відплатних дій проти міжнародних терористів і за активнішу допогу протикомуністичним партизанам у Афганістані, Нікараґуа чи Анґолі, і на цьому тлі — читали ми в добре поінформованих американських коментарях — приходило між ними, Шулцом і Вайнберґером до суперечок, бо Вайнберґер був за якнайвищий військовий бюджет і дальше зброєння, але проти вплутування Америки у позаамериканські льокальні війни.

Тепер Шулц перебуває в Европі, куди відлетів на 10 днів, щоби вирівнювати з европейськими союзниками Америки різні розбіжності поглядів. Промовляючи в Лондоні на форумі американсько-англійської організації Товариство перших паломників, Шулц признав, що між Америкою і її „европейськими приятелями" існують „тактичні різниці" в різних справах. На найпершому місці поставив відношення до рухів спротиву в різних опанованих комуністами країнах. Шулц висловився за більшу й активнішу допомогу тим рухам спротиву, що їх назвав за іменем „протикомуністичними", при чому вказав не тільки на потребу помагати тим борцям за свободу грішми, зброєю і дорадниками, але й „засекреченими діями", маючи, очевидячки, на увазі дії американської розвідчої аґенції Сі-Ай-Ей. Щодо Нікараґуа у Центральній Америці він не виключив навіть участь американського війська по стороні опозиційних партизанів, коли отримано докази, що по стороні диктаторського прокомуністичного уряду в Нікараґуа беруть вже активну участь кубинські вояки.

Заява державного секретаря Шулца про обов'язок вільних держав, у даному випадку членських країн НАТО, активно допомагати протикомуністичним рухам спротиву має величезне значення. Бо коли б захиталася совєтська імперія в наслідок якихось подій, що їх трудно тепер передбачити — а несподіванка була і є реальним чинником у політиці — і коли б і в Україні та інших поярмлених Москвою країнах проявився рух спротиву у гостріших формах, як правозахисний рух Української Гельсінкської Групи, то можна би вимагати застосування цієї доктрини Шулца також до відносин у Східній Европі. Зрештою, Америка здавна помагає рухові спротиву в Афганістані, хоч не безпосередньо, а посередньо, вія Пакістан, де створено випадові бази протисовєтських партизанів.

Проблема підтримуваної Москвою комуністичної експансії не єдина, в якій нема одностайного становища Америки і її союзників із НАТО. Розбіжність становища існує також у справі Близького Сходу. Европейські союзники Америки схиляються до становища Єгипту і Йорданії, щоби у переговорах із Ізраїлем брали участь делеґати Палестинської Визвольної Організації Ясіра Арафата, коли уряд Реґена стоїть на принциповому становищі, що ця палестинська організація мусить спершу визнати державність Ізраїля. Становище Америки правильне: як можна переговорювати про замирення в цілому обширі Близького Сходу з тими людми, які все ще не виреклися свого становища, що Ізраїль треба зіштовхнути до Середземного моря? І навіщо допускати СССР до справ Близького Сходу?

Для европейських союзників Америки далекою і байдужньою є справа створення з Нікараґуа „другої Куби" — для Америки це справа безпосередньої безпеки, бо це загроза для Панамського каналу і тамошньої американської військової бази. Так само комуністична Куба не болить европейських членів НАТО так, як Америку, бо тут рішає чинник географії — Куба далеко від Европи, а під самим боком Америки. Державний секретар Шулц зискав собі марку прихильника „тихої дипломатії". Але тепер він прилюдно признав, що там, де тиха дипломатія не може осягнути успіху — треба проявити силу. І він голосно признав стару відому правду, що в політиці найбільшу ролю грає силовий чинник. Коли сила не підтримує мирних заходів — усі ті заходи згори засуджені на невдачу. Тому Роналд Реґен мав той успіх, що Москва погодилася на продовжування переговорів про припинення перегонів у зброєнні і Міхаїл Ґорбачов прилетів до Женеви, бо Реґен привернув Америці повагу великодержави з могутньою збройною силою. Мудра політика ніколи не є однорейковою. Вона мусить бути дворейковою — користуватися тихою дипломатією, але й мати завжди напоготові збройну силу, яка могла б осягнути успіх там, де тиха дипломатія заведе.

Михайло Кучер

„ДЕНЬ, КОЛИ ПОМЕРЛА НАДІЯ"

Це слова польського поета, лавреата нобелівської премії Чеслава Мілоша. У цих словах узмістовлене становище Польщі після оголошення воєнного стану і розгрому „Солідарности". Тепер вже не робітники, а інтелектуали починають думати над програмою нової опозиції до режиму. „Солідарність" зазнала політичну катастрофу.

У листопаді 1981 року у Варшаві була зустріч Валенси і кардинала Глемпа з ген. Ярузельським. Після того з політичної арени зник Валенса. На політичній аресцені залишились тільки Церква і ген. Ярузельський. Третя сила, „Солідарність" сховалась у підземелля зі всіми наслідками такого стану, а саме втомою суспільства після короткої радости з приводу мирної нагороди Валенси. Критичні польські інтелектуали кажуть, що Захід легко дав нагоду Валенсі за „гарну поразку", бо тільки політичні факти стають історичними. Захід нагородив Валенсу власне за те, що не дійшло до конфронтації з Москвою. Тоді треба було б якось все таки пояснювати свою недіяльність.

„Солідарність" програла у грудні 1981 року, бо до боротьби не була приготована ані фізично, ані психологічно. Ця організація, яка постала з чисто робітничого руху, не могла охопити цілого суспільства і проголосила „повстання без крови".

Усе таки не можна заперечити відродження суспільної і національної свідомости, яку десятиліттями тримала у кайданах штучна дерев'яна режимова фразеологія. Одначе це не була заслуга Валенси.

Патріотичний зрив „Солідарности" режим хутко знищив і він перейшов до історії. Щодо самої „Солідарности", то ота „робітничість" руху фактично була відбиткою доктрини та фразеології марксизму. Можливість спротиву режимові мала коріння в доктринальному мисленні польського комунізму. Тут фальшиву ролю зіграв міт „кляси робітників", як сили аванґарду у промислових країнах. Таким аванґардом робітництво в соціялістичних країнах не є. В дійсності в капіталістичних країнах Заходу пролетаріят втратив риси революційности і чисельно з різних причин зменшується. Можливо цю клясу можна вжити як рушійну силу, але вона не здібна збудувати щось краще на руїнах старого.

У Польщі робітничу клясу створено для доктринальної, позаекономічної мети. Комуністична країна опікується громадянством арбітрально, дає всім працю і одночасно від тої ж держави робітник вимагає все більше.

Виглядає на перший погляд абсурдом, але польська влада із задоволенням спостерігати спад продукції, бо мала на кого звалити вину. Винні робітники, які не хочуть працювати. Це досить болюче било по опозиції і „Солідарність" опинилася у становищі коли хотіла „осолодити каву без цукру, тільки, мішаючи ложечкою". „Солідарність" не знала що робити і з того постало знерухомлення суспільства та вияв недовір'я.

Молодь — окрема тема. Вона розчарована, бо не дійшло до конфронтації з режимом. Залишилось робити хрести з квітів і співати народний гимн. „Солідарність" та інтелектуали, що були з нею, не потрапили поза загальниками публічно зформувати мету. Робітники не могли стати творцями програми, бо фактично мали (мусіли мати) комуністичне мислення (!) з державними формами продукції. Щоб направити становище вже пізно. Авторитет робітників зменшується без огляду на спроби Валенси його затримати. Одночасно із втратою психічного динамізму зменшується чисельна кількість робітництва. Робітники масово йдуть на емеритуру, виїжджають на село, хворіють на професійні хвороби.

Валенса — не інтелектуал. Його військовий ступінь капраль, отже народна освіта. Валенса хотів „поліпшеного", або „зреформованого" соціялізму. Тут у Валенси становище типово клясове.

Польща знаходиться 38 років під комунізмом-ленінізмом, який є совєтською формою поневолення духового, господарського і всіх інших ділянок життя. У Польщі все менше говориться про СССР. Це йде на користь Москві — все, що діється в Польщі їх внутрішня справа. Польща опинилась віч-на-віч сама з СССР. Уряд Ярузельського переконує, що він — це найкраща можливість для Польщі. Альтернатива? — совєтські танки. Чи можлива нова опозиція? Можлива, але вона мусить звільнитися від назви „робітнича". Деякі члени „Солідарности" вже розраховують на ласку партії, а це веде до самоліквідації і до пасивности.

Балянс діяння „Солідарности" для Польщі виявився некорисним. Майже всі невеличкі свободи зменшено. Руїна та економічний хаос побільшується. Терор охопив майже всіх. Країна втратила більше як за всі минулі повстання. Молодь масово втікає з Польщі. „Солідарність" мала дев'ять мільйонів членів, яких об'єднувала тільки ненависть до режиму. Люди повірили, що страйк примусить уряд до розмов. Рядові члени „Солідарности" виконали накази, але провідники походили з родин, які відіграли ролю у будові власне комуністичної Польщі. Занадто багато було написано про можливість мирного домовлення із СССР. Треба тільки діяти леґально, а романтики закликають на барикади. Такі романтики власне виклика-

(Закінчення на стор. 4)

Марія Шаруда

„Українські стібі"

У квітні цього року пенсильванське видавництво випустило у світ книжку-альбом „Українські стібі", що її зладила Таня Дяків Оніл. Як говорить упорядчиця, — відсутність зрозумілої та добре ілюстрованої літератури про техніку української вишивки спонукав її видати цю роботу, щоб заповнити прогалину.

Багатство української вишивки полягає не тільки в розмаїтості візерунків та кольорів. У великій мірі його творить і незвичайна різнорідність способів накладання нитки на тканину, себто самої техніки відтворення візерунку, іншими словами — стібу. На жаль, чимало стібів зникає з ужитку. Одні тому, що вимагають багато часу на виконання або спеціяльної тканини, яку трудно дістати; інші — бо відходять жінки, що вміли їх виконувати і могли б навчити охочих перейняти уміння.

Книжка „Українські стібі" складена на зразок підручника для заочного навчання. Вона багатоілюстрована не стільки зразками готових вишивок, як докладними діяграмами, що крок за кроком пояснюють виконання певного стібу. Досить уважно розглянути малюнки і вже можна самому відтворити двобічну стебнівку, що її залюбки вживають на Буковині; занизування, поширене в південносхідній частині Поділля, чи скісний настил, притаманний Київщині. Трудніше без сторонньої допомоги навчитися шити мережку або вирізування, але й це не є неможливим.

Особливо цікавий розділ, в якому упорядчиця детально пояснює способи зшивання окремих частин сорочки: рукавів до станка, уставок до рукавів тощо. Такі зшиви, виконані кольоровою ниткою, самі по собі стають прикрасою одягу, підкреслюють крій, надають самобутности готовій речі. Досі на це не звертали достатньо уваги. В новіших виданнях про з'єднувальні шви або зовсім не згадується, а як і згадується то дуже побіжно. Так само цінним є розділ про рубці та про спосіб призбирування тканини біля манжетів, комірів, на верхній частині рукава.

Таня Дяків-Оніл пробила велику роботу, вишукуючи яскраві зразки вишивок, виконані рідкісними сьогодні стібами. Крім приватних колекцій вона мала доступ до багатих збірок Українського Музею в Ню Йорку й Музею при митрополичій катедрі в Бавнд Бруку. Використала упорядчиця й недоступні загалові друковані матеріяли: „Альбом узорів Зінківського повіту Полтавщини" Клуннів, виданий 1914 року; розвідку Білецької про типи й орнаментацію українських сорочок, що з'явилася в Записках Наукового Товариства імени Шевченка у Львові 1929 року та інші.

Пояснення в книжці „Українські стібі" подано паралельно українською і англійською мовами, що вможливлює її читати не лише українцям. В англійському тексті збережено українську термінологію — мережка, протяганка, косичка — що треба вітати.

Книжка без сумніву, стане у великій пригоді кожному, хто бажатиме набути практичне знання виконування українських стібів, а для тих, що не вишивають, але цікавляться народним мистецтвом, стане довідником термінології, і дасть загальне уявлення про географію розповсюдження певного характеру вишивки.

Альбом коштує 34 дол. з пересилкою. Його можна замовити від STO Publications, Dept. RS, P.O. Box 2085, Jenkintown, Pa. 19046. Мешканці Пенсильванії мусять додати до ціни 2.04 дол. місцевого податку.

Юрій Р. Рибак

„МОЛ" — СУЧАСНЕ МІСЦЕ ЗАКУПІВ

„Мол" колись означав публічну променаду, нині — це суцільно закритий, охолоджуваний чи огріваний центр закупів (shopping center). Майже половина відвідувачів, що просувається крізь мол робить це з цікавости, щоб довідатись про щось нове, побачити чи зустрітись із знайомими, познайомитись із новостями на ринку, використати надзвичайні нагоди випродажі тощо. Нині „мол" заступає колишню головну комерційну вулицю чи ринок міста і тим надає модерний образ дійсности. Замість хідників головної вулиці напрям променади позначено квітами і деревами, а гуркіт вуличного руху заступає спокійна музика, яку синкопує спадаюча вода з фонтанів. Цілий простір робить враження одности, а тому, що бракує офіційних дверей до поодиноких крамниць це влегшує відвідування. У нутрі крамниці є килими на долівці, а входи і проходи назовні викладені плитками, бо, мовляв, люди мають нахил ходити скорше по твердій поверхні ніж по м'якій і витрачають менше часу між крамницями.

Американська суспільність другої половини нашого сторіччя зміняється і якраз це старається використати „мол". І так перший реґіональний „мол" із 1950 року головно мав представників великих крамниць, ресторани і місця з перекусками для вигоди покупців. Нині образ інший, бо у загальному крамниці — менші, місця розваги не мають того самого давного значення притягати покупців, а на роздрібних крамницях є імена більш відомих їх власників.

Властиво модерний „мол" перебирає зростаючу ролю у житті американської суспільности так як колись у історії робила атенська агора, римське форум чи середньовічня катедральна площа. У „молі" відвідувачі на відносно малій площі мають змогу вибирати різного роду товар і услуги і провести дещо розваги. Кажуть, що у суботи більше людей іде до Кінґ оф Праша, Пенсильванія, ніж на бейзболові змагання у недалекій Філядельфії.

Згадуємо „мол" у Кінґ оф Праша не тому, що він є тільки дві десятки миль від Філядельфії і до нього мають доступ півмільйона людей, що живуть у радіюсі 20 хвилин їзди автомобілем, але і тому, що він складається з двох частин а саме Пляза і Корт, які знову ж своєю структурою нагадують 23 тисяч американських центрів закупів. Мол у Кінґ оф Праша є найбільшим комплексом закупів у ЗСА.

Яка ж його величина? Він має більше крамниць ніж не одне середмістя, включно з Філядельфією. Ось для прикладу поміж 350 крамницями є 70 місць для усяких перекусок та „лише" 37 крамниць з обувою. Сам розвій цього комплексу — це зразок своєрідного успіху в історії розвою центрів закупів у ЗСА. Вистачить згадати, що на 1984 рік пляновано 350 мільйонів долярів обороту, щоб оправдати існування а практично осягнено 65 мільйонів долярів більше! Цей успіх частинно приписують тому, що його географічне положення є на перехресті головних доріг як теж продуманий плян поодиноких крамниць, щоб касовий реґістер постійно „дзвонив". Із поданої статистики виходить, що пересічний покупець у Пляжі видає 64 дол. а у Корті 80 дол., що перевищує пересічні 35 долярів для всіх „молів" у ЗСА. Майже 40 відсотків усіх приходів у Кінґ оф Праша походить із шеститижневого різдвяного часу.

У загальному завважено, що пересічний покупець є чесний — ніколи не рушить товару і творить лише 30 відсотків усіх покупців. Натомість 40 відсотків покупців присвоюють собі нелеґально товар, якщо на це трапиться нагода, а перед рештою, цебто 30 відсотками, годі охоронитись хоча найновіша електронічна апаратура слідкує за поведінкою людей.

Згідно з офіційним обрахуванням у цілих ЗСА тратять річно коло 25 більйонів долярів на крадежах товару у крамницях, т. зв. шап ліфтінг. У висліді ціни на товар є яких 8 відсотків вищі ніж тоді, коли б світ придержувався Восьмої Заповіди Божої.

Пляновники і будівничі „молів" майже однодушно погоджуються з думкою, що пожвавлення у будові нових „молів" перейшло до історії, бо майже у всіх можливих місцях ЗСА прийшло до насичення і 49 відсотків нинішньої роздрібної торгівлі примістились саме у центрах закупів. Тому, що розпряжність назовні обмежилася, прийшла черга на внутрішню перебудову і модернізацію „молу", беручи до уваги, що деякі з них вже пережили чверть століття свого існування і потребують косметичного відмолодження.

І здається, що крім самого технічного аспекту змін, власники мусять зосередити свою увагу теж на покупця, бо ж він рішає про їхній успіх. Тут у „молі" зустрі-

(Закінчення на стор. 4)

РЕЧНИК ДЕРЖАВНОГО ДЕПАРТАМЕНТУ заявив кореспондентам, що амбасада ЗСА в Москві вже розпочала процес звільнення росіян, затруднених в амбасаді, маючи намір замінити їх американцями. Також в інших країнах Східньої Европи з праці в мбасадах будуть звільнені чужинці, але в меншій мірі. Найбільше чужинців буде звільнених в Москві. Тепер в амбасаді ЗСА в Москві працює 250 не-американців, переважно росіян, на різних постах. Усі вони є або агентами КҐБ, або працюють для цієї установи з примусу, в такий чи інший спосіб. Ця зміна коштуватиме Державний департамент додаткових 18 мільйонів долярів.

БРИТАНСЬКІ ЛЕТУНСЬКІ компанії припинили довіз харчів до Етіопії з огляду на те, що ситуація в тій країні значно поправилась. Інші країни, зокрема членські країни Европейської економічної спільноти, ЗСА, Канада та інші продовжують, хоч в обмеженій кількості, довозити харчі й інші товари до Етіопії, не зважаючи на закиди, що тамошній прокомуністичний уряд зумисно здержує довіз харчів до північної частини країни, де ведеться відкрита боротьба антикомуністів проти центрального комуністичного уряду.

АМЕРИКАНСЬКА АМБАСАДА в Єрусалимі і ізраїльські урядові речники відмовились від коментарів у справі шпигунської афери веденої ізраїлською розвідкою на території ЗСА. Уряд прем'єр-міністра Шімона Переза просив ЗСА не розголошувати цієї справи, а головно не подавати подробиць, які можуть пошкодити праці ізраїльської розвідки у світі.

Ольга Соневицька

НЕСТОР ГОРОДОВЕНКО В МОЇХ СПОГАДАХ

I.

— Чи знаєте, що маємо нового незвичайно талановитого дириґента? — сказав до нас Василь Барвінський, тримаючи в руках пошту, що якраз надійшла.

Нас кілька осіб, що принагідно були в Музичному Інституті у Львові, пішли з ним до його директорської канцелярії і з нетаєною цікавістю слухали рецензій з французьких газет з Парижу, де тоді саме концертував Нестор Городовенко з київським хором „Думка". Директор Музичного Інституту був дуже оживлений, незвичайно зацікавлений успіхами талановитого дириґента.

Рецензії в газетах походили від визначних французьких критиків. Інакше не звернув би уваги серйозний у музичних справах вимогливий Василь Барвінський. От тоді на початку 30-их років я вперше почула ім'я Нестора Городовенка. З того часу я пильно слідкувала і де могла довідувалася про нього.

• • •

Прийшла війна 1939 року у воєнній метушні люди ні про що не думали, тільки як себе зберегти. Проте, згодом, большевицька влада почала переорганізовувати життя на свій лад. Постановили теж створити у Львові професійний хор-капелю. Маючи списки співаків „Бояна" та інших львівських хорів казали їм явитися на пробу голосу. Не було ради, треба було ставитися на приказ. По перевірці, я попала в склад Капелі „Трембіта" при філармонії, яка мала 80 співаків, (новий склад) не тільки українців, але й жидів, поляків та росіян.

Діставши виказку „Артист львівської філармонії," я мусіла підпорядкуватися її законам. Нашим дириґентом був Гончарів, колишній довголітній дириґент Софійського Собору в Києві. По кількамісячному приготуванні нас післали з концертами на т. зв. гастролі в Україну. Я тішилася, що буду мати нагоду побачити Київ, Одесу, Черкаси, Прилуки, Полтаву й може інші міста. Я сподівалася, що не тільки огляну нашу чудову Україну, яку ми в Галичині знали тільки з книжок, але десь доконче наткнемося на найкращий хор „Думка" як нам обіцяли тим паче що ми мали ставати на „соцзмагання" з декількома хорами. Щоправда ми змагалися декілька разів з різними хорами, навіть з військовим 200-членним хором Александрова в Москві (розуміється з „гармошками"), але до зустрічі з Капелею „Думка" не дійшло і в той час не пощастило мені побачити Городовенка.

• • •

У 1943 році коли німці т. зв. вирівнюючий фронт відступали все далі і далі взад, приїжджало багато наших братів з України по волі чи неволі. І от раз на співанці нашої шіснадцятки в радіо, приносить проф. Микола Колесса таку вістку: — Чи знаєте, що приїхав Нестор Городовенко? Чи хоче хто піти зі мною на Францішканську вул. послухати як він виконує „Щедрика" і „Дударика"! Не треба казати як з охотою я зголосилася. — Це була, так сказати б, моя друга зустріч з Нестором Городовенком. Але і тоді ще не мала щастя його особисто пізнати, хіба тільки побачити людину, про яку всі говорили на кожній нашій співанці.

• • •

Прийшла еміграція. Ми розташувалися якось по таборах, де удавали, що живемо в нормальних обставинах життя; тоді виникали різні прерізні організації, також і культурного характеру. Нарід збитий у великих скупченнях, формував, крім політичних, всякі наукові і мистецькі осередки. Ми мали, як ніколи, свої театри, свої хори, свої Музичні Інститути, свій балет, навіть свою оперу, що мандрувала з табору до табору.

І ось у нас в таборі Фрайман, пізніше Вернер Касерне, коло Мюнхену, рознеслася вістка, що в альпійському містечку Фюсен працює український хор під проводом Нестора Городовенка під назвою „Хорова Капеля Україна".

Якже мені хотілося її почути і побачити? Але незабаром таки пощастило. „ В Міттенвальді відбудеться концерт духовної музики Капелі Україна під керівництвом Нестора Городовенка" — таке ми вичитали в українській еміграційній пресі. Хоч зима була сніжна і мороз суворий, ми обоє з сином, Ігорем брили по коліна в снігу від залізничої станції Міттенвальду до ґотичної церкви. — Я забула про зиму і глибокий сніг, бо йшла слухати концерту.

Скрипучий сніг на дворі під ногами, вечірній присмерк у церкві, додавали особливого настрою. — Церква заповнялася публікою нашою і чужою... І понеслися з хорів мелодії наших найкращих церковних композиторів, як спів з небес... А опісля що таке? Німці слухають, оглядаються. Це ж Бетговенівський „Аґнус Деї" і його „Реквієм" з органами. Але ж твір зовсім інакше виконаний як вони звикли. Так з душею і серцем як можуть дати тільки наші українські співаки, маючи такого геніяльного дириґента, як Нестор Городовенко. Так само вийшла „Месса" баварського композитора „Фільке". Переповнена церква не відводить очей від хору. Під враженням чудового концерту, я ніби на крилах, ніби близько небес. Чомусь хочеться плакати з радости і захоплення.

І гордо ми виходили з церкви: „Ось бачите, яку ми маємо музику і яких дириґентів, що навіть вас чужих холодних людей зворушує і дивує. Нестора Городовенка довго не пускали з церкви, дякували просили ще один раз приїхати... Це був один тріюмф!..

Закінчення буде.

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!

Світова Священна Рада Української Наукової Віри

вітає усіх Українців

з Різдвом Світла Дажбожого

і бажає усім

Веселих Свят

та всього найкращого в їх житті.

Українська Віра є НАЦІОНАЛЬНА по ЗМІСТУ і ФОРМІ.

МОЛИТВА ДАЖБОГУ

ДАЖБОЖЕ —
Ти Святий Дух Народу Мого,
Ти єдиний бо моя Віра в Тебе єдина,
Ти могутній, бо моя Віра в Тебе могутня,
Ти Безсмертний, бо мій НАРІД БЕЗСМЕРТНИЙ.

ДАЖБОЖЕ —
Люблю Тебе, щоб в моєму народі була любов,
Обороняю Тебе, щоб мій нарід мав ВОЛЮ,
Обожнюю Тебе, щоб мій нарід мав свою Віру.

ДАЖБОЖЕ —
Ти і Я є одна суть Духа і Тіла
Ти і Я є одно минуле, сучасне і майбутнє —

СЛАВА ТОБІ!

60-ліття церкви Св. Вознесіння у Кліфтоні

У неділю, 28-го жовтня, українська православна церква в Кліфтоні, Н.Дж., відзначила 60-ліття свого існування та спалення позички урочистою Службою Божою та величавим бенкетом.

Запрошений на це відзначення Первоієрарх Української Православної Церкви в ЗСА Блаженніший Митрополит Мстислав, з приводу занедужання, на превеликий жаль, не міг прибути.

Архиєрейську Службу Божу очолив нововисвячений Єпископ Антоній у співслуженні настоятеля о. прот. Мирона Пахолка, о. прот. Богдана Желехівського, настоятеля церкви Св. Тройці в Трентоні та декана Ню Джерзі — Ню Йорк деканату, о. прот. Михайла Землячeнка, настоятеля церкви св. Покрови в Кліфтоні, Н. Дж., диякона Евгена та семінаристів Тараса Руденка і Юрія Гільтайчука. Співав хор ім. М. Лисенка під дириґентурою проф. О. Головацького, який приїхав на це свято з Фльориди.

Після облачення та перед початком Служби Божої Преосвященніший Єпископ Антоній посвятив відновлений іконостас, працею якого займався мистець-маляр М. Голодик.

Закінчилася Архиєрейська Служба Божа проповіддю Єпископа Антонія, яку він присвятив християнським моральним засадам в житті людини й спільноти, наголошуючи, що вони є єдиними запоруками духової сили в житті людей, привітом настоятеля нашої церкви о. прот. Мирона Пахолка та відспіванням многоліття.

Бенкет, який відбувся в Вейн Манор в присутності 345 осіб, започаткував молитвою Єпископ Антоній.

Присутніми на бенкеті були: сенатор стейту Н. Дж. Джозеф Бубба, за ініціятивою якого в сенаті цього стейту була підписана резолюція з нагоди 60-ліття нашої церкви, асамблімени стейту Н. Дж. Ґеральд Зекер та Нютон Е. Міллер. Федерального конґресмена Б. Ров репрезентувала Ґрейс Ґурузіс. Представником міста Кліфтону була майор міста Ґлорія Колодзей, яка привітала та відчитала декларацію міста Кліфтону з нагоди 60-ліття нашої церкви.

Президент Роналд Реґен та губернатор Томас Кейн прислали привіти.

Усно склали привіти отці настоятелі сусідніх парафій: о. прот. Богдан Желехівський, церкви Св. Тройці в Трентоні та від деканату Ню Джерзі, о. прот. Михайло Земляченко, від церкви св. Покрови, о. прот. Тарас Чубенко з Картарету, о. прот. Сергій Непріль від церкви Св. Тройці в Ірвінґтоні та о. прот. Іван Наконечний від церкви св. Вознесіння в Мейплвуді. Всі вони підкреслили великий вклад отців — настоятелів та парафіян, які доклали багато труду в розбудові нашої парафії. Отець Рафаїл з місцевої української католицької церкви св. Миколая закликав до дружньої співпраці наших церков на терені Пассейку — Кліфтону.

На залі були присутні та склали свої привіти представники всіх організацій на нашому терені, а саме: від імени Кредитівки, голова Я. Федун склав щедрий дар в сумі 600 дол; Самопомочі, СУМА, Пласту, Окружного Комітету Українського Народного Союзу, УККА, Союзу Українок 18-ий і70- ий відділи, ОЖОЧСУ, ООЧСУ, Народного дому, Української Централі, Українського Вільного Університету, Організацій Оборони Лемківщини, 182-го Відділу УНС та 141-го Відділу УНП. Крім того, голови організацій при нашій церкві склали свої пожертви для церкви — сестрицтво, хор ім. Лисенка, недільна школа і Православна Ліга.

Привіт з Гарварду склав д-р Сисин, наголошуючи важливість української науки у вільному світі.

Лесьо Сисин — найстарший член нашої парафії,був одним із членів-засновників, який залишився в живих, пригадав нам ті тяжкі часи, коли невелика група людей взялася за відважне діло і 60 років тому назад купила церкву, яка була посвячена Блаженнішим Митрополитом Іоаном в 1925 році.

На закінчення промовляв голова парафіяльного уряду Петро Величко, який представив історію церкви в трьох фазах: коли невелика група людей, для потреби духового життя, купила церкву; коли після Другої світової війни прибули нові імігранти і активно включилися в церковне життя, побудувавши іконостас та почали будувати нову церкву, і коли величава церква була побудована і сьогодні парафія вив'язалась зі своїх фінансових зобов'язань.

„60-ліття — це довгий і тяжкий шлях до завершення величного діла будови церкви та спалення позички. За це подяка нашим попередникам, що не жаліли ні труду, ні грошей на будову величного храму на славу Богові і Українській Православній Церкві. На цьому ми не можемо зупинитись, ми мусимо далі стриміти і йти далі слідами наших дідів і батьків для розквіту парафії", — підкреслив у наступній промові представник молодшої ґенерації Володимир Могучий. „Наша мета на майбутнє — це побудувати громадський дім, який служив би культурним центром для майбутнього покоління. Це ще довгий шлях, але з Божою допомогою ми до цього дійдемо і наші діти та внуки будуть горді за своїх батьків" — закінчив свою промову Володимир Могучий.

Єпископ Антоній у своїй промові говорив про засади науки Христової у суспільному житті. Отець прот. М. Пахолок подякував Єпископові, що своєю присутністю звеличав це свято та побажав йому успіхів у відповідальній праці для добра Української Православної Церкви в Америці.

У мистецькій частині брав участь танцювальний ансамбль „Чайка" при осередку СУМА в Йонкерсі, хореограф Орест Русенко. Присутні на залі щиро вітали молодих сумівців-танцюристів. Приємно було спостерігати цю молодь, яка віддано продовжує українські традиції. Від імени нашої парафії бажаємо їм багато успіхів на майбутнє.

Тостмайстром цього бенкету був Степан Татаренко. З нагоди 60-літнього ювілею була видана ювілейна книжка.

Позичку на будову нової церкви наша парафія дістала від УНСоюзу.

С. Марченко

ПРЕЗИДЕНТ Р. РЕҐЕН підписав закон, яким бюджет країни має бути збалансований до 1991 року. Цей закон пересуне рішення у справах бюджету з Конгресу до Білого Дому і тому багато законодавців є проти цього.

У ДЕСЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашої Найдорожчої і ніколи Незабутньої
ДРУЖИНИ, МАМУСІ, БАБИ КАСІ і БАБЦІ

бл. п.

Катерини Вербовської

з дому Майхровіч

18-го ГРУДНЯ в українській православній церкві при Фулертон Авеню буде відслужена ПАНАХИДА по Службі Божій.

Також в польськім костелі, 18-го ГРУДНЯ буде відслужена ПАНАХИДА по Службі Божій.

Просимо в цей день згадати Покійну в своїх молитвах.

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

МУЖ з ДОЧКАМИ, ЗЯТЯМИ І ВНУКАМИ

З великим смутком ділимося з Приятелями і Знайомими, що дня 10-го листопада 1985 р. відійшов у Вічність наш Найдорожчий СТРИЙКО

бл. п.

ВІКТОР КОНОЛ

народжений 12. 2. 1913 р.

ПАНАХИДА відбулася в середу, 13-го листопада 1985 року
ПОХОРОН — в четвер, 14-го листопада 1985 р., о год. 9:30 ранку з церкви Непорочного Зачаття, Гемтремк, Миш. Похований на цвинтарі Монт Олівет.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Горем прибиті:
ЯРОСЛАВ КОНОЛ з дружиною
Близька й дальша Родина в Україні

Український Спортовий Клюб у Ню Йорку

ділиться сумною вісткою із своїм Членством і усією Громадою, що у дні 15-го грудня 1985 р. помер на 68-му році життя довголітній член Клюбу та член його Управи

бл. п.

Стефан Бардиґула

ПАНАХИДИ за упокій душі Покійного будуть відправлені в похоронному заведенні П. Яреми, в понеділок та у вівторок, 16-го і 17-го грудня 1985 р., о год. 7-ій веч.

ПОХОРОН з церкви св. Юра в середу, 18-го грудня 1985 року, год. 9:30 ранку на цвинтар св. Духа у Гемптонбурґу, Ню Йорк.

Дружині та Дітям Покійного найщиріші співчуття складає

Управа Українського Спортового Клюбу

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ в НЮ ЙОРКУ
136 Друга Авеню — ДІМ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ

П'ятниця, 20-го грудня 1985 р. — Початок 7-ма год. веч.

ВЕЧІР НА ПОШАНУ ПИСЬМЕННИКА

ІВАНА ФИЛИПЧАКА

АВТОРА ІСТОРИЧНИХ ПОВІСТЕЙ

УЧАСТЬ БЕРУТЬ:

1. Д-р БОРИС ФИЛИПЧАК .... „Слово про Батька"
2. ІРИНА ДИБКО-ФИЛИПЧАК .... „Рецензії на творчість письменника"
3. МАРТА ШРАМЕНКО .... Уривки з творів
4. ТАРАС М. ГРИЦАЙ .... Уривки з творів

Найближча програма:
П'ятниця, 27 грудня 1985 р. — ВЕЧІР на пошану письменника ФЕДОРА ДУДКА з нагоди 100-ліття з дня народження.

ТОВАРИСТВО СВЯТА СОФІЯ — КОМІСІЯ ПАТРІЯРШОГО ФОНДУ

повідомляє:
на **ПАТРІЯРШИЙ ФОНД** зложили
X — 85

2,000.00 дол. — мґр. Володимир і Марія Петришин (в першу річницю смерти бл. п. Патріярха Йосифа).
1,000.00 дол. — Український Народний Союз, Джерзі Сиrі, Н. Дж.
По 500.00 дол. — Юлія Вертипорох, Михайло Шипула (у пам'ять Батька бл. п. Василя, Матері Анастазії, дружини Оксани і Доньки Ірини - згинувшої у рядах УПА).
По 100.00 дол. — В. Леканка, Іван і Михайлина Іськів, Островський.
По 25.00 дол. — Вадим Стельмах (Меквіл, АвстраліяЄ, Йосиф Губчак, Грегор і Ярослава Мельник, Анна Мелько (на радіопрограму „Голос Укр. Діяспори").
15.00 дол. — Теодора Королишин.

З нагоди 50-ліття д-ра Леоніда Рудницького зложили:
100.00 дол. — Надія Лоцуняк.
25.00 дол. — д-р Олег Слюзар.

В пам'ять бл. п. д-ра Богдана Лончини зложили:
50.00 дол. — Василь Лев.
20.00 дол. — Олена Филипович.

Замість квітів на могилу
бл. п. д-ра Богдана Лончини зложили:
100.00 дол. — д-р Йосиф Оришкевич.
25.00 дол. — д-р Роман Осінчук.

Додаток до збірки на листу ч. 1643 - Лейк Джордж, Н. Й. переслав Іван Антоняк, зложили:
75.00 дол. — Юрій Сливка з родиною.
70.00 дол. — Орест і Марія Бойчук.

Збірка замість квітів на могилу сл. п. Блаженнішого Патріярха Йосифа в Лорейн Огайо — переслав Олександер Крайчик, зложили:
По 25.00 дол. — Олександер Крайчик, д-р Юліян Сілецький.
По 20.00 дол. — Віктор Купіняк, Володимир Горський.
15.00 дол. — Степан Ганчарик.
По 10.00 дол. — Евген Пащин, Евген Пакуш, Борис Калющик.
По 5.00 дол. — Дмитро Костюк, Григорій Дирів, Омелян Лесюк, Константин Маціпинський, Володимир Кульчицький, Володимир Сілецький, Мирослав Сушко, Володимир Безґацький, Микола Бучинський, Евген Химич, Дмитро Курдіяка, Степан Маланчук, Степан Шуя, Петро Головецький.
2.00 дол. — Микола Теребецький.

Листа ч. 1954 — збірка в Маямі, Фльорида — з нагоди першої річниці смерти сл. п. Блаженнішого Патріярха Йосифа — переслала Вероніка Цегельська, зложили:
50.00 дол. — Михайло й Ольга Ковальчук.
По 20.00 дол. — А. Горак, Анна Баранецька.
По 10.00 дол. — Павло Гарматій, Володимир Попович, Тимотей Гарасим, Степан Венґльовський, Ю. Кондзьола, Д. Ґрамяк, В. Ґелембин, Любов Кобрин, Павло Ґаладза, Анастазія Кропп, Осип Сохор, Ева Лужняк, Михайло і Іванна Яремко, Іван Кацур, Зенон Питляр, Ярослава Терпецька, Анна Зуб, Мери Єгер, Петро Гуменюк, М. Стасюк, П. і Л. Маринюк, Володимир Тритяк, Петро Ванаш, Христина Неганів, Ярослав Назаркевич, Іван Мищук.
По 5.00 дол. — Василь Давидович, Антін Біленький, Іван Хоптій, Розалія Стах, Томас Ярема, Ярослав Лободич.

Листа ч. 1959 і 1961 — збірка Українського Патріярхального Т-ва, Відділ Керґонксон, Н. Й. — з нагоди першої річниці смерти сл. п. Блаженнішого Патріярха Йосифа — зібрав Михайло Куриляк, зложили:
По 200.00 дол. — Михайло і Анна Куриляк, Омелян і Марія Смішкевич.
По 100.00 дол. — Степан Олексів, Укр. Патр. Т-во в Керґонксоні.
По 50.00 дол. — Осип Гуменний, В. і А. Мерещак.
По 25.00 дол. — д-р Роман Барановський, Ярослав і Люся Чайківські, (Бостон), д-р Микола Крижановський, УККА — Відділ в Керґонксоні, Аніза Бущак, о. д-р Богдан Волошин, Самопоміч — Відділ в Керґонксоні.

По 20.00 дол. — Володимир і Оля Тутка, Р. і О. Равлюк, д-р В. і Я. Ціханський, д-р Роман Мороз, Осип Безкоровайний, Гнат Салдан.
По 10.00 дол. — Ярослав і Ірина Лесів, Петро Яців, М. Рубич, д-р Ю. і М. Химинець, д-р Богдан Бабій, Григорій Слобода, д-р Богдан і Мирослава Кондра, С. і Я. Яц, Юліян Філь, Степан Кусяк, Іван і Марія Паращак, Марія Аврамчук, Ярослав Харчишин, Анна Оприск.
По 5.00 дол. — Таня Паш, Микола Оприско, Йосафат Турчин, Володимир Сушків, Григорій Мокляк, О. і М. Бодлак, М. Вовчук, Б. Мілян, Онуфрій Литвин, Теодор Васюта, Іван Чорний, Іван Христак, Іван Борис.
4.00 дол. — Люба Савеска.
1.00 дол. — Микола Палюк.

Листи ч. 1944, 2026 і 2027 — збірка в Гантері, Н. Й. — переслала Ольга Кобзяр, Листа ч. 1944 — збирала Ольга Кобзяр, зложили:
100.00 дол. — д-р М. Кознарська.
По 50.00 дол. — Дмитро Круль, О. і І. Гарасовські, Родина Єфремових.
По 40.00 дол. — Л. і Р. Мусій, Лев і Оксана Щурі.
По 30.00 дол. — Роман Рогожа, Р. і Н. Загайкевич.
25.00 дол. — Дамян і Люся Поритко.
По 20.00 дол. — Ірина Качмарська, Б. Жеребецький, о. Б. і В. Смики, М. Е. Козак, Стефа Пурій, Л. і М. Пежанські, Б. і І. Висоцькі, Ольга Кобзяр.
15.00 дол. — Володимира Гірняк.
По 10.00 дол. — Марія Даниш, Надія Світлична, Галина Назар, Марія Гарасовська-Дачишин, Степан Салик.

Листа ч. 2026 — зібрав Йосиф Іванчук, зложили:
150.00 дол. — Соломія Шипот.
100.00 дол. — Юлія Холєвка.
По 50.00 дол. — Маркіян Титла, д-р Т. Кулик, Теофіль Кулик, Богдан Титла, Б. і Євген Титла, Ірина Петрій, Б. і О. Михайлів, М. і І. Коць, Я. Гайвас.
По 30.00 дол. — Л. і Я. Федун, Андрій Федун, Я. і М. Вижницькі.
По 25.00 дол. — Богдан Кузишин, Л. і Л. Зєлик, Богдан і Ірина Чуміловські, Юрій Ференцевич, Я. і В. Бачинські, д-р Іван і Л. Мартинець, Адріян Іванчук, В. і С. Ґной, Н. і Ю. Струтинські.
По 20.00 дол. — Н. І. Соневицькі, Т. С. Геврик, Володимир Слиж, Р. і Х. Соневицькі, Христина Певна, В. Михайлів, М. і А. Лумки, Й. і С. Іванчук, Л. Позинський, Я. і Марія Кулинич, С. і П. Щурі, Л. Лопатинська.
По 10.00 дол. — Олександер Кузишин, Ольга Титла, Юрій Яцусь, О. і Є. Кухар, Іриней Темницький, Євген Лащик, С. Вовк, М. і Н. Білоус, О. Пахолок, М. і М. Сірі.

Листа ч. 2027 — збирала Марія Угорчак, зложили:
25.00 дол. — А. і К. Бук.
20.00 дол. — Теодор і Марія Угорчак.
По 10.00 дол. — Василь і Марія Палідвор, К. Шевчук, О. Клюфас, Е. Плескачевська, В. Левицький, Софія Лада.

Датки на Патріярший Фонд в Дітройті, Миш. — збірщик Анатоль Ромах.
5.00 дол. — Стефанія Годів — в річницю смерти сл. п. Блаженнішого Патріярха Йосифа.

Збірка у пам'ять бл. п. Теофіля Швайкуна, зложили:
50.00 дол. — Григорій Філь.
По 20.00 дол. — д-р Микола і Лінда Григорчук, Маруся Савка.
10.00 дол. — Дмитро і Люба Федорко.

Збірка у пам'ять бл. п. д-ра Богдана Лончини, зложили:
По 100.00 дол. — І. Винницька, І. і А. Дутко, Я. і О. Іванець, М. і Н. Кунинські, Б. і Н. Петріна, М. і Х. Юзич, Культурно-Громадський Клюб.
70.00 дол. — К. і Е. Дзюба.
По 50.00 дол. — О. Воробкевич, І. і Р. Гайда, В. і Х. Гнатчук, о. П. і О. Ґаладза, Д. Дудра, В. і Н. Заревич, Е. і М. Козак, М. і О. Конюх, Я. і Д. Кузьмин, О. Лончина, І. і І. Ляш, М. Марунчак, Л. і Т. Обушкевич, В. і О. Папіж, О. і А. Пришляк, Б. і Л. Сосницькі, С. і А. Феденко, О. Балтарович.
40.00 дол. — Д. Конюх.
По 30.00 дол. — І. Бемко, Л. і Н. Гевко, Я. Конопада, Д. Кузик.
По 25.00 дол. — М. Андрусяк, М. і О. Климишин, І. і З. Козак, В. і Д. Колодчин, М. Косарчин, Б. і Л. Крамарчук, Я. і Я. Кришталович, Ф. Кульчицька, І. і М. Кунинські, О. і С. Лоґінські, С. Лужецька, В. і Д. Маркусь, О. Мигаль, Є. і М. Михалович, О. Назаркевич, Р. і А. Прийма, Л. і С. Пришляк, І. Решетилович, М. Тимяк, Д. і Л. Федорко, Рідна Школа, Дітройт, СУА 45-ий Відділ, д-р Романа Навроцька.
По 20.00 дол. — Б. і В. Андрушків, В. і Є. Барнич, М. Беневич, С. і І. Білі, А. і Л. Блюй, О. Гевко, М. і Л. Григорчук, І. Грушкевич, Я. і С. Дуб, Б. Дяків, С. і М. Зубаль, М. Кізима, С. і Є. Климишин, М. і Ю. Косаревич, М. і О. Ласка, А. і С. Лісікевич, М. і О. Мухній, Н. Н., Л. Пакула, Я. і С. Петрушук, Л. Прокоп, В. і О. Савків, О. і З. Серефин, В. і Л. Сої, А. і М. Татарські, Р. і Г. Татарські, Р. Тобіянська, М. і Л. Томин, М. Шехович, М. і І. Шумило, С. Щуровська, Миш. Ком. Обор. Надбужанців.
По 15.00 дол. — Т. Марчак, Є. і М. Турянські, Б. і О. Федорович.
По 10.00 дол. — Р. і М. Бараник, Род. Бевцик, О. і А. Біґун, С. Вірстюк, Г. і Л. Галяженко, С. Годів, Т. Горпенюк, С. і М. Григорчук, А. Дяків, М. Заблоцька, М. і І. Іваницькі, М. і К. Іванчук, М. Йованович, М. і М. Кавка, Я. Карпінський, О. і М. Квітковські, В. і К. Кізима, Р. і С. Ковч, Р. і І. Кордуба, Я. Кривий, В. Кудрик, М. Кузьо, В. і Н. Кучер, Р. і М. Лазарчук, М. і С. Легета, А. Левак, Б. і І. Левицькі, І. Лотоцький, Є. і А. Лятишевські, Є. Мадич, О. і Д. Макар, О. і А. Мацелінські, С. Мигаль, О. Несторович, М. і С. Оглабяк, Г. і К. Озарків, Р. Омецінський, Д. Ременюк, В. Рижий, М. Савка, І. і І. Сенчук, Б. і С. Середюк, О. Сливинський, О. Стояловська, М. Тарнавська, П. і П. Ткач, О. Ткачук, С. і М. Федірко, І. Шавалюк, С. Шумило, В. і А. Чубаті, Р. Чубата, П. Ярецький.
По 5.00 дол. — Х. Зарицька, Л. Китаста, Р. Кордуба.

Українське Патріярхальне Товариство. Відділ: Пітсбурґ і околиць — збірка — Коляда 84-85 рр. — переслав Петро Годованець.
збірка у Вайтгол, Болдвін, Бренвуд і Окланд — колядували: А. Ґерманський, В. Бобурчак, В. Стець.
зложили:
50.00 дол. — проф. Василь Ящун.
30.00 дол. — М. Крупа.
По 25.00 дол. — М. Комічак, О. і Г. Полатайко, З. Луківський, А. Ґерманський, П. Данек.
По 20.00 дол. — П. Годованець, Н. Диркач, А. Заблоцький, Р. Комічак, Провидіння — Відділ 165.
15.00 дол. — В. Стець.
По 10.00 дол. — В. Дзядик, М. Дзядик, Е. Зварич, В. Бобик, В. Дитко, М. Купчак, В. Бобурчак, А. Шмуль, Я. Бернацький, П. Вельґош, П. Мількат, М. Франко, А. Путяк, М. Годованець, І. Бородиця, М. Бібик, Й. Качурак, Л. Заліщук, Д. Головатий, М. Чорній, М. Мураль, Т. Івасів, Марк Комічак, Боднар, В. Гуменицький, М. Козак, А. Волос, Ю. Перекішка, М. Ґерманський, Р. Спільник, В. Сачко, С. Голубяк.

По 5.00 дол. — В. Максимович, П. Яцишин, М. Семків, П. Плакс, Ю. Плакс, В. Садовий, П. Гірник.

Збірка в Аліквіпа, Па. — збірщик Ольга Монастерська, зложили:
100.00 дол. — Ольга Монастерська.
По 25.00 дол. — О. Миськів, З. Комоницький, О. Миськів, Ев. Монастерський.
По 20.00 дол. — В. Служинський, В. Монастирський.
По 15.00 дол. — Н. Гемфіл-Монастерська, Іл. Матіяш, А. Кармазин.

Збірка в Макіспорт, Па. — збірщик М. Смерека, зложили:
По 50.00 дол. — М. Смерека, Д. Смерека.
По 10.00 дол. — Т. Боднар, Д. Брукс.
По 5.00 дол. — Д. Неро, М. Ґоцінський, Джін Ореняк, М. Бельбак, І. Яблонський, Й. Ореняк.
По 3.00 дол. — П. Кейс, Л. Скевке.
По 2.00 дол. — Д. Сіґмонд, А. Карлінчак, Ю. Тотін.

Збірка в Макізрокс, Па. — збірщик І. Михайлів, зложили:
25.00 дол. — І. Михайлів.
15.00 дол. — В. Воробій.
По 10.00 дол. — А. Плюта, Я. Шпак, І. Ткач.

Збірка в Карнеґі, Па. — збірщик М. Міщук, зложили:
100.00 дол. — М. Сімек (в пам'ять Родин: Кузьбіди і Поповичів).
По 10.00 дол. — М. Сивий, Т. Сивий, Т. Конецький, Г. Шараневич, М. Міщук, Е. Чучман, Брати Олійники, о. Р. Семенюк, М. Кос.
По 5.00 дол. — М. Пітух, А. Спинда, В. Данєлс-Данильчук, М. і Н. Морозович, Б. Міщук.

Збірка в Пітсбурґ-Савдсайд — збірщик М. Баран, зложили:
40.00 дол. — М. Курпіль.
По 25.00 дол. — П. Шаґала, П. Глутковський.
По 20.00 дол. — М. Баран, М. Олійник, М. Попатайко, І. Дзядик.
По 10.00 дол. — І. Роґовський, В. Ванат, І. Горгут, М. Бліщ, С. Коваль, І. Ґмитер.
6.00 дол. — І. Іванонків.
По 5.00 дол. — В. Вачинич, М. Прокопчук, М. Курман, А. Кондзьолка, А. Гузар, Д. Дрекслер, Ю. Журовська, А. Крупник, А. Бучинська.

Збірка Пітсбурґ, Нордсайд — збірщики: С. М. Тимяк, Б. Маланчук і С. Вочек, зложили:
По 100.00 дол. — Давид Яків, С. М. Тимяк.
50.00 дол. — о. В. Джиджора.
30.00 дол. — Рост. Бойкович.
25.00 дол. — М. Сохоцький.
По 20.00 дол. — М. Білик, І. Сало.
По 15.00 дол. — М. Оборишко, І. Качмар.
По 10.00 дол. — О. Баран, Б. Малинчук, М. Валько, П. Чулак, М. Крепич, ст., С. Вочек, М. Фір, Н. Щерба, К. Гладіо, І. Смит.
По 5.00 дол. — Р. Чудійович, І. Кікта, Г. Бущік, М. Новосельський, М. Добрянський, К. Дикун.
2.00 дол. — М. Лейбик.

Товариство Свята Софія — Комісія Патріяршого Фонду — складає щиру подяку усім Вельмишановним Жертводавцям і Збірщикам.

Всі датки на Патріярший Фонд Товариства Свята Софія можна відтягати від податку: IRS No. 23-74380645.

Всі чеки просимо виписувати на:

St. Sophia Religious Association — Patriarchal Fund

та пересилати на адресу:

7911 Whitewood Rd., Philadelphia, Pa. 19117

Філядельфійський...

(Закінчення зі стор. 1)

філядельфійський Комітет Оборони Національних і Людських Прав в Україні, що його очолює Уляна Мазуркевич, помістив подібне звернення на повну сторінку у щоденнику „Вашінгтон Таймс" в день самої конференції, 20-го листопада ц.р.

Під час відвідин редакції „Свободи" у вівторок, 10-го грудня, У. Мазуркевич і Христина Сеник, поінформували, що на це звернення комітет вже мав багатий відгомін, зокрема від неукраїнців, які на подану у зверненні адресу комітету прислали листи заохоти і грошові датки на його дальшу працю. Фонди на це односторінкове звернення зібрали членки цього активного комітету серед щедрих українців.

Комітет, як твердили його членки-гості в редакції, плянує знову помістити односторінкову заяву в обороні національних і людських прав в Україні та тих, що їх там відстоюють, рискуючи життям. Залежно від дальшої збірки фондів і допомоги української громади така сторінка може появитися вже навіть у січні в День Українського Політв'яня, або в роковини проголошення незалежности в 1918 році.

Беручи до уваги відносно низький кошт сторінки у „Вашінгтон Таймс" — 2,700 дол. — великий розголос і імпакт на публічну опінію таких оголошень і почитність цього щоденника та його позитивну настанову до українців та інших етнічних груп, комітет сподіється, що громада підтримає його ініціятиву в тій справі і допоможе йому в цей спосіб тримати справу національних і людських прав в Україні в центрі уваги публічної і політичної опінії.

Слід відмітити, що на зворотній сторінці редакція „Вашінгтон Таймсу" влучно помістила довшу статтю з мапою концтаборів в СССР та деякими статистичними даними про правозахисні рухи в СССР.

Христина Сеник (зліва) і Уляна Мазуркевич в редакції „Свободи".

„Мол"...

(Закінчення зі стор. 2)

чаються всі ґенерації. Матері припроваджують дітей, бо для них завжди знайдеться щось нове, а при тому вони можуть заспокоїти свої потреби закупівлі. Тому вважають, що „мол" це величезний „baby sitter" так довго, як довго батьки мають гроші, або кредитову картку, або охоту прогулянки.

Психологи, знову ж, уважають, що сама дія закупів може бути теж висловом сили і заразом родом терапії для поборювання депресії та вини..., бо покупці мають широку можливість виявити себе привабливими, інтеліґентними, приязними — словом осягнути позитивне наставлення, а в висліді — їх огорне почуття щасливої хвилини.

„День..."

(Закінчення зі стор. 2)

ють народне нещастя. Постала нездорова думка про розбиття у ЦК партії. Влада знає, що поступає зле і їй треба допомогти направити становище. Тому буде краще. Леґенда, що в партії є „ліберали", які хочуть погодження з народом — шкідлива. Така леґенда була потрібна режимові для підготування військового стану. Подібний стан виявив інтелектуальну неефективність дорадників Валенси, які мали наукові титули, але більш нічого. Пізніше прийшло гірке розчарування — маємо багато вчених, але мало мудрих. Церква не дала підтримки політичному конфліктові громадянства з режимом. Кардинал Ґлемп своїми виступами 13-го грудня 1981 року викликав у людей зневіру у вартість спротиву. Проповіді Папи пацифістичного характеру також викликали у людей потребу послуху владі. Багато людей доказувало раціональність союзу Польщі з СССР. Ніколи так багато не хотіли так мало (!), а дістали ще менше того, що вже мали.

Незадоволення кардиналом Ґлемпом у Польщі помічається. Є люди, як повідомляє польська преса за кордоном, - які називають кардинала „товариш", або „червоний кардинал". Це походить з рядів молодого духовенства, яке готове на жертву навіть життя.

Зрештою, що можна вимагати від Валенси, людина з народною освітою, коли польський екзильний уряд у Лондоні майже пхнув Польщу в совєтську орбіту за Другої світової війни, а Крайову армію поставив у становище помічника червоної армії.

Одначе з песимістичними поглядами Мілоша трудно погодитись хоч він має великий вплив на мислення у Польщі. Поляки не хотіли „мало". Гасло, „щоб Польща була Польщею" максимальне, воно маштабне. Інша справа чи його можна було зреалізувати після Будапешту і Праги.

ВІЛЛІ БРАНДТ, голова соціял-демократичної партії і колишній канцлер федерального уряду в Бонні, відвідав недавно Польську Народну Республіку і там зустрівся з численними демонстрантами, прихильниками забороненої робітничої профспілки „Солідарність" від безпосередньої зустрічі з якими він відмовився. Речники „Солідарности" вважають, що приїзд Брандта до Польщі був задуманий для того, щоб підбудувати режим Войцеха Ярузельського і компанії. Згідно з офіційною версією польських засобів масової інформації, західні ворожі до Польщі кола потерпіли поразку, особливо ті, які намагаються ізолювати Польщу від решти країн світу. Колишній канцлер ФРН висловився проти економічних санкцій ЗСА, якими Америка хотіла покарати Польщу за проголошення нею воєнного стану в 1981 році.

В Торонто...

(Закінчення зі стор. 1)

щоб відвернути увагу західнього світу від свідчень цих спільнот проти злочинної політики Кремля не тільки всередині СССР, як русифікація, брак елементарних людських прав, драконських присудів та ославлених ґулаґів, але також проти імперіяльної загарбницької політики в світі, включно з повітряним піратством. Кремль своїми атаками на демократичний світ маскує теж своє коляборантство з Гітлером в 1939 - 41 роках та свої численні злочини проти гуманности (голодомор в Україні 1932-33, єжовщина, та масові розстріли у в'язницях Західньої України в 1941 році.

Конґрес також виявив затурбовання, що Комісія Дешена шукатиме свідчень проти своїх громадян в судейській системі СССР, яка з правила не тільки „добирає" до політичних процесів „своїх" свідків та повчає цих свідків, як зізнавати, але також змушує звинувачених терором до каяння.

Конґрес рішучо протестував проти цього, щоб судейські чинники Заходу пактували зі совєтськими прокурорами КҐБ, як це було в ЗСА з Бюром спеціяльних інвестиґацій (ОСІ).

Конґрес доручив Головній управі опрацювати окремі меморандуми в передискутованих справах та розіслати їх до зацікавлених урядів західніх країн.

В неділю, 24-го листопада в ранніх годинах учасники конґресу взяли участь в Службі Божій та Панахиді, яку служили отці духовні в пам'ять тих, які загинули в тюрмах і концентраках та зложили своє життя в жертвенній праці для України. Стосовне слово виголосив в церкві св. Покрови о. митрат С. Їжик. Після Богослужень делеґати зложили спільний вінок у стіп українського пам'ятника поляглим.

Конґресом провадила п'ятичленна Президія на чолі П. Башуком. Влаштовано пресову конференцію, якою проводив інж. В. Безхлібник. На спільній вечері промовляв посол П. Боєр, радний міста Василь Бойчук, С. Караванський та посол до леґіслятури Юрій Шимко, який дуже річево насвітлив напади ворожих сил на український національний табір та ролю українських політичних в'язнів в обороні доброго українського імени. Була також мистецька частина, в якій брали участь соліст В. Шавель та артист рецитатор В. Довганюк.

У всіх виступах доповідачів наголошувалося потребу писаної документації, а конґрес схвалив видати збірник матеріялів про німецьку окупацію України в часі Другої світової війни, в українській та англійській мовах.

На конґрес наспіли численні привіти від політичних в'язнів з різних країн Европи та американського континенту. Серед названих був привіт від колишніх в'язнів Польщі (Барчева, Вронки, Фордон, концтабору Явожно та табору інтернованих в Угерцях). Були теж привітання від колишніх в'язнів Гортіївської Мадярщини та її сестрінка СССР.

Окремим письмом привітав конґрес прем'єр міністрів Браєн Малруні, президент УНР Микола Лівицький, як теж цілий ряд громадських і церковних діячів.

Вирішено відбути наступний конґрес в 1988 році.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА,
21-го ГРУДНЯ 1985 р.

Асторія, Н. Й. Річні Загальні Збори Б-ва св. Миколая — 5-ий Відділ, о год. 4-ій по пол. в церковному приміщенні при 37-09 31-ша Авеню. На порядку нарад: звіти Управи і К. Комісії, дискусія, доповіді представників Головного Уряду, вибір нової управи на 1986 рік. Усіх членів і зацікавлених гостей просимо до участи. Після офіційної програми — гутірка при перекусці. — В. Левенець, голова, М. Хоманчук, секретар.